

سید محمود دعایی درگذشت

حجت الاسلام والمسلمین سید محمود دعایی، سرپرست موسسه اطلاعات و نماینده شش دوره مجلس شورای اسلامی عصر امروز به دیار باقی شتافت.

به گزارش رسانه ها حجت الاسلام والمسلمین سید محمود دعایی، سرپرست موسسه اطلاعات و نماینده شش دوره مجلس شورای اسلامی عصر امروز در سن ۸۱ سالگی به دیار باقی شتافت.

دعایی که یکی از همراهان و نزدیکان آیت الله خمینی در دوران اقامت ایشان در شهر نجف بود، سابقه سفارت ایران در بغداد بین سالهای ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۸ و مقطع پیش از آغاز جنگ تحمیلی را هم در کارنامه خود داشت.

وی در سال ۱۳۹۳ نشان افتخار جهادگر عرصه فرهنگ و هنر را کسب کرد.

مراسم تشییع ایشان فردا ساعت ۹ صبح از حسینیه جماران به سوی حرم آیت الله خمینی برگزار خواهد شد.

دعایی در نگاه نخست

سید محمود دعایی (۳۰ فروردین ۱۳۲۰ یزد - ۱۵ خرداد ۱۴۰۱ تهران)، [روحانی](#) و [سیاستمدار](#) ایرانی بود. او عضو [مجمع روحانیون مبارز](#) از سال ۱۳۶۶ تاکنون، سرپرست [مؤسسه اطلاعات](#) از سال ۱۳۵۹ تا ۱۵ خرداد ۱۴۰۱ و نماینده شش دوره ابتدایی [مجلس شورای اسلامی](#) از ابتدا تا سال ۱۳۸۳ بوده است.

دعایی یکی از همراهان [روح الله خمینی](#) در دوران اقامت وی در شهر [نجف](#) بود. وی [سفير ایران در عراق](#) بین سالهای ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۸ بود. به وی در سال ۱۳۹۳ نشان افتخار جهادگر عرصه فرهنگ و هنر اهدا شد.

وی عصر روز ۱۵ خرداد ۱۴۰۱ در بیمارستان رضا میر پنج درگذشت.

زندگی نامه

سید محمود دعایی فرزند سید محمد در سال ۱۳۲۰ از پدری یزدی و مادری کرمانی در [یزد](#) متولد شد و در ۴ سالگی به اتفاق مادرش که کرمانی بود در [کرمان](#) اقامت گزید. وی پس از اتمام تحصیلات متوسطه

وارد حوزه علمیه کرمان به نام مدرسه معصومیه شد و به تحصیل علوم اسلامی مشغول شد. بعد از اتمام سطوح اولیه تحصیلی در کرمان به حوزه علمیه قم رفت و بعد از تکمیل سطوح عالیّه در سال ۱۳۴۶ رویدادهای سیاسی تحت تعقیب رژیم شاه قرار گرفت و مخفیانه به عراق رفت و در آنجا تحصیلات علوم اسلامی را ادامه داد. در این دوران تلاشهای وسیعی جهت استردادش صورت گرفت که مأموران رژیم گذشته در این زمینه موفق نشدند.

دعایی قبل از پیروزی انقلاب در خارج و داخل ایران از فعالین سیاسی بوده و در خلال این مدت به اروپا و کشورهای آسیای غربی (چون سوریه، لبنان، اردن، عربستان، پاکستان، و افغانستان) سفر کرده است. او در جریان مبارزات سیاسی خارج از کشور مدت ۷ سال سخنگوی نهضت روحانیت مبارز در ایران بود و نمایندگی آیت الله خمینی را به عنوان رابط بین مسئولین عالیرتبه عراقی با او به عهده داشت و همچنین رابط بین سازمانها و انجمنهای اسلامی و مبارز دانشجویی و برخی شخصیتهای مبارز خارج از کشور با وی بود. همچنین وی در زمان اقامت در عراق تهیه کننده و مجری برنامه رادیویی نهضت روحانیت در ایران بود که در مبارزه با رژیم پهلوی پخش می شد.

پس از انقلاب

او بعد از انقلاب در اوائل سال ۱۳۵۸ به عنوان سفیر جمهوری اسلامی ایران در عراق عازم بغداد شد و به دنبال اعتراض به دخالت های آشکار مأمورین عراقی در امور داخلی ایران به دستور وزارت خارجه در اسفند ۱۳۵۸ به ایران بازگشت. پس از آن مدتی در دفتر سید روح الله خمینی اشتغال داشت و از طرف ایشان اجازه دریافت وجوهات شرعیّه را نیز داشت و سپس به دستور وی در اردیبهشت ۱۳۵۹ به سرپرستی موسسه اطلاعات منصوب شد.

به گفته حامد علوان الجبوری، وزیر خارجه عراق (در دوران آغاز جنگ ایران و عراق)، دعایی هنگام تبعید خمینی به عراق ضمن آنکه نماینده وی برای ارتباط با دولت عراق بوده است، با استخبارات عراق همکاری داشته است. برخی همچنین سخنرانی وی به عنوان سفیر ایران در عراق در نماز جمعه ۱۹ اردیبهشت ۱۳۵۹ در تحریک عراق برای جنگ را قابل توجه دانسته اند.

دعایی که از اعضای جامعه روحانیت مبارز تهران به شمار میرفت، در آستانه انتخابات مجلس سوم به همراه جمعی دیگر از اعضا، انشعاب

کرده و [مجمع روحانیون مبارز](#) را تشکیل دادند. دعایی در شش دوره^۶ مجلس پس از انقلاب یکی از کرسی‌های [تهران](#) را در [مجلس شورای اسلامی](#) در اختیار داشت. او در انتخابات [مجلس هفتم](#) و [مجلس هشتم](#) (که در آن انتخابات در لیست ائتلاف اصلاح‌طلبان قرار داشت) شکست خورد.

#مؤسسه اطلاعات

پس از [انقلاب](#)، و پس از قرار گرفتن [مؤسسه اطلاعات](#) زیر نظر [ولی فقیه](#) وی به عنوان مدیر این مؤسسه منصوب شد. ستون «دو کلمه حرف حساب» که از دهه^۶ ۱۳۶۰ در [روزنامه اطلاعات](#) به قلم [کیومرث صابری فومنی](#) (گل آقا) منتشر شد به پیشی گرفتن این روزنامه از رقیب دیرین خود [کیهان](#) انجامید و زمینه انتشار هفته‌نامه^۶ طنز «گل آقا» در سال‌های بعد شد.

یکی از نویسندگان مبرز این روزنامه شیخ [محمدجواد حتی کرمانی](#) است. وی با آزادگی و عدم وابستگی ذاتی خود، از محدود یاران [خمینی](#) است که توانسته صراحت لهجه خود را در طی سال‌های پس از انقلاب اسلامی حفظ کند. مقالات او در این روزنامه تحت عنوان «کوتاه و گویا» با توجه به مشی سید محمود دعایی مورد استقبال بوده‌است. از این مقالات می‌توان به «دوران عقلانیت» پس از پذیرش [قطعنامه](#) توسط ایران، «[مهندس بازرگان](#) رادمرد آزاده و مسلمان ایران» پس از فوت [مهدی بازرگان](#) «ارتش بیست میلیونی چه گفت» پس از انتخاب [سید محمد خاتمی](#) به ریاست جمهوری، انتقاد از مواضع سیاسی [آیت‌الله مصباح یزدی](#) (در دو مقطع، یکی در نقد تئوریزه کردن خشونت اسلام در سخنرانی‌های پیش از خطبه‌های نماز جمعه تهران در دهه^۶ هفتاد و دیگری در حمایت بی‌چون و چرا از [احمدی‌نژاد](#))، «فقه و سیاست یا بی‌سیاستی» در انتقاد از [رد صلاحیت‌های گسترده](#) شورای نگهبان از نامزدهای انتخابات مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان، «منکراتی به نام نهی از منکر» در زیر سؤال بردن مبانی فقهی و حقوقی تعزیر شرکت‌کنندگان در پارتی شبانه دانشجویان در قزوین، اشاره کرد.^[۱۵] مجموعه مقالات «محرمان خلوت انس با قرآن» و «هفته خونی» نیز از مقالات مورد توجه منتشر شده این روزنامه بود که توسط انتشارات [روزنامه اطلاعات](#) به صورت کتاب منتشر شده‌است.

منبع: ویکی‌پدیا